

دین پاکان
دین اسلام
دین ابراهیم
دین ابراهیم
دین ابراهیم

جهو بابلیست
که جا در فضس نمی کیرد

نحو زشت بدان تراو بار نتوان کرد

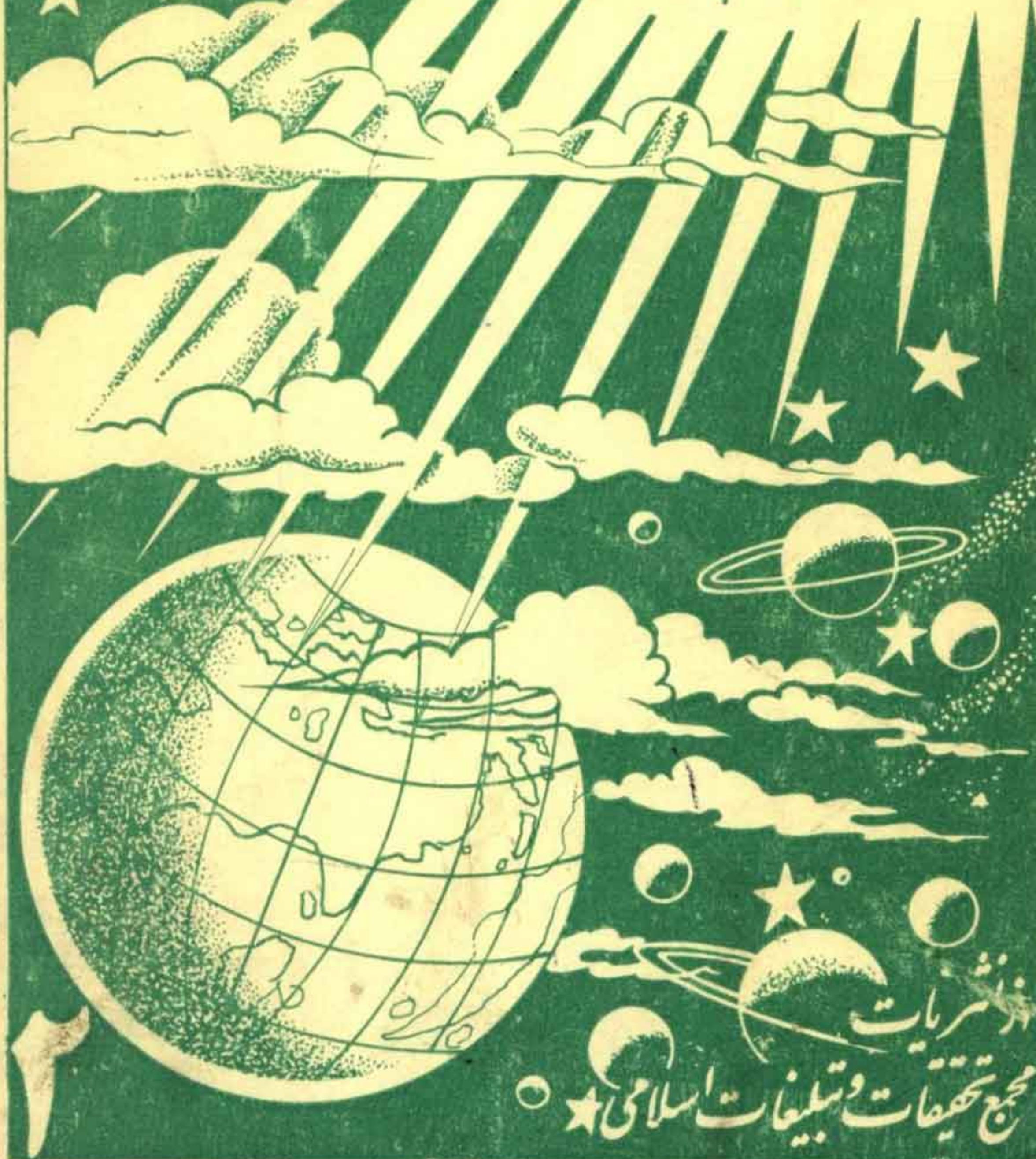
کسی که دل بکسی داد پس نمی کیرد

امام علیہ السلام

خورشید جهان افزو

دین پاکان بود امروز بخت نمی قائم

روز ابراست که خورشید جهان پنهان است

دارم هوای بندگی سرو قامتی
همت بلند دارم اگر دست کو تهم

الا ام (علیہ السلام)

خورشید جهان افروز

جز و ۶

۲

نگارش
بین‌جهال اندیں اسٹریکیاونی

حق چاپ محفوظ

مجمع تحقیقات و تبلیغات اسلامی

لعله مکمل میدارد

«این افتخار ما را بس»

با پارسیان گوی که از دوده کسری است
با موسویان گوی که از نسل یشواع است
با عیسویان گوی که از مریم عذر است
با هاشمیان گوی که از دوحة طه است
از دخت کیان شاه زنان بانوی ایران

توجه

بپرین و پیش پرین هدیه

*

نشریات ما را در اختیار دیگران
گذاشته، خواندن و نشر آنرا با آنها
توصیه کنید

بلبل از فیض کل آموخت! سخن وردنه نبود
این همه قول و غزل تعبیه با منقارش

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

شـهـدـهـ
مسـعـارـ
مـهـمـهـ

همانطورکه در جزوه اول گذشت ، بر حسب درخواست
عدمای از دوستان هر نشریه را جداگانه بصورت جزوه‌ای
قطع‌جیبی باز کر مطالبی درباره اهمات و معجزه‌ای از حضرات
معصومین (علیهم السلام) چاپ و منتشر خواهیم نمود .

بحمد . . . جزوه اول بهمین منظور چاپ و منتشر
گردید ، و اینکه نشریه دوم منتشر می‌شود جزوه دوم را
نیز خدمت برادران و خواهران گرامی تقدیم میداریم .

* * *

در این جزوه شرح دادیم همانگونه که نیروی
فرماندهی انسان از قلب و مغز بوسیله اعصاب خون ،
انرژی ، و فرمان را بتمام اعضاء بدن انسانی میرساند .
واگر بعضی خون نرسد آن عضوفاسد و نا بود می‌گردد .

از قلب منظومه شمسی نیز بوسیله آفتاب دائمانیرو،
نور، حرارت (ولو در پشت ابر پنهان باشد) در جریان است.
و چون دستگاه عظیم خلقت «از اجرام آسمانی گرفته
تایک اتم» تقریباً بر طبق یک الگو و نقشه تنظیم و خلق شده،
از قلب عالم نیز دائماً قدرت، قوا، نیرو بتمام شراش
جهان هستی (ولو ازانظار غائب باشد) فرستاده میشود.

با وجودیکه جهان در کنف یزدان است
دست آن واسطه فیض، فلك گردان است
قلب هستی جهان، نابغه عصر و زمان
هادی و رهبر جن و ملک و انسان است
گردش چرخ همه کون و مکان بر کفاوست
قطب عالم بود و پادشه امکان است
تن بی جان نبود زنده در این عالم کون
نازم آن شاه که در پیکر هستی جان است
طول غیبت نشود مانع فیض فیاض
همچو خورشید که نورش همه دم تا بان است
فیض عامش بر سد بر همه موجودات
گرچه خورشید، پس ابر زمان پنهان است

مطلوبی که تذکر آن لازم است آنکه ، ۱- خورشیدی
که اینگونه منبع نور و حرارت است که سالها دانشمندان
را بتعجب واداشته و بخود مشغول نموده ، تازه یک قطره از
اقيانوس بیکران خلقت آفریدگار جهانیان است و بس.

* * *

آری این همه شگفتیها تنها مربوط ییک کره است که
مليونها مانند آن در فضای جو بیکران در گردش و حرکتند،
و هزاران مليون امثال اين خورشید تشکيل یك سحابي
مارپیچي را میدهد که امروزه بشر با وسائل ناقص خود
() عدد سحابي را کشف نموده است .

حال چه مقدار سحابي در عالم است؟؟؟ که هنوز کشف
نشده!!! و چه مقدار فقط عظمت اين جو پهناور است،!!!
که میداند !!! جز ذات پروردگار که خالق همه چير
است !!!

* * *

۲- ما در صدد بررسی محاسبات نجومی یا سایر تحقیقات
علمی در زمینه فعالیت و خصوصیات این چراغ آسمانی نبوده و
نیستیم، بلکه تا آنجا که ممکن است هارا نسبت بهدف نزدیک

و رهنهون باشد توضیح داده و ثابت کرده‌ایم که حیات نبات و حیوان وابسته بوجود خورشید و ناشی از انرژی این ستاره پر نور که قلب منظومه شمسی و مرکز بیانشای گرها و نور است می‌باشد. و همانگونه که اگر این منبع نور نبود گیاه و حیوانی نبود تا رشد و نمو کند! یا آدمی هرگز نمی‌توانست از زیبائی‌های خیره کننده طبیعت لذت برد همین‌طور هم فعالیت و افزایی و نیروی جهان‌هستی نیز از آن منبع فیض الهی است و بوسیله، بپرکت، بطفیل آن ذوات مقدس است که انسانی پا از مرحله آلودگی و زندان شهوات بیرون گذاشته و بدرک و استفاده از معارف حقه الهیه و سایر شئون کمالات موفق و بهره‌مند می‌شود و ...

جانها فلکی گردد اگر این تن خاکی
بیرون کند از خود صفت دیو و ددی را

* * *

نکته‌ای که در آخر نشریه مذکور آن شده‌ایم آنکه همان‌طور که این چراغ آسمانی تنها منحصر در روشنایی این قطعه زمین‌ها نیست! و مطابق فرضیه‌ها و دلایل علمی در ضمن در خشش آن، صدها کره از این نیز فروزنده روشن

و بهره هند میگردند .

مسلمان آن خورشید جهان افروز نیز تنها امام
برها نبوده ، و بر تمام عوالم وجود ، حجه و خلیفه و واسطه
فیض است و بس .

و تنها اوست : که با افاضه فیض خوش جهان و
جهانیان را از عنایات واسعه پروردگار برخوردار میسازد .

«یا بن الحسن»

خورشید چور ویت بسم و بسمک نیست
چون روی تو پیداست ، که خورشید ، هلاک نیست
از عشق تو در سینه عاشق تو شک نیست
شور لب شیرین تو در کان نمک نیست
ای زاده انسان که بخوبیت هلاک نیست
از عشق تو برپاست . بکوئین هیاهو
درود گرم و فراوان ما تقدیم پیشگاه مقدس شما و آباء
گرامت باد .

جمال الدين الحسني الاسترادي

تهران: خیابان امیر کبیر، کوی میرزا محمود وزیر، پلاک ۱۰۵

تلفن ۳۳۵۴۳۸

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

در نشریه شماره یک گفته شد: از کوچکترین ذرات آفرینش یعنی: اتم (بر حسب ادراک ما) تا بزرگترین آنها یعنی: کهکشانها و سحابیها همه و همه، در تحت شرائط و قوانین منظمی که در تماهي شئون جهان هستی حکم‌فرهائی می‌کنند، بدبیال هدف و مقصد معلومی (و لوبما مجهول باشد و هست) در گردش و حرکتند.

و همانگونه که ذرات کوچک یک اتم (الکترون‌ها) با سرعت سرسام آور و حیرت انگلیزی بگرد هسته مرکزی خود (پروتونها و نوترونها) در گردشند!! و همچنانکه در اندرون پیکر وجود ها مرکز حساسی بنام قلب وجود دارد که حرارت و انرژی را بوسیله خون به تمام بدن میرساند !!! و همانطور که (در استدلال هشام بن حکم با عمرو بن عبید گذشت) در بدن آدمی قوه و نیروئی بنام مغز و روح که مرکز فعالیت و قدرت خرد است !!! حتما لازم و حتمی است ...

یعنی همانطور که حیات، زندگی، قوام، موجودیت اتم بستگی بوجود هسته مرکزی دارد، و اگر هسته مرکزی نباشد اتم از بین میرود: همین طور هم اگر قلب در بدن نباشد و یا کار نکند و خون باعضا نرساند. و یا مغز و روح در بدن فعالیت نداشته باشند آدمی از بین رفته و معدوم می شود!!!

جهان باعظمت و دستگاه بینهایت خلقت را نیز پروردگار جهانیان بعینه بر طبق همین الگوآفریده، و برای گردش منظم آن یک نقطه انکاء و مرکز ثقلی که به مثل همان هسته مرکزی برای اتم، و یا چون وجود قلب، روح، مغز در بدن انسانی است برای جهان آفرینش معین کرده که آن وجود حججه و امام در میان بندگان است که همچون قلب جهان هستی و قطب عالم امکان است.

پس همیشه برای اداره دستگاه عظیم خلقت وجود شخصیتی روحانی، ملکوتی که نماینده و کاردار آستان باعظمت پروردگاری، و برای ابد حجتی که هاموریت خدائی داشته و واسطه فیض و رابط بین خالق و مخلوق و خلیفه او بر روی

بساط خلقت باشد لازم و حتمی است . تا بیرکت طفیل وجود او تمام عوامل طبیعت بر محو ر نظام احسن خلقت بنیکو قرین طرزی در مسیر کمال خود در حرکت باشند .

آری او امروز یازدهمین فرزند از فرزندان حضرت علی بن ابیطالب و فرزند بالا فصل حضرت امام حسن عسکری (سلام... علیهم اجمعین) و دوازدهمین امام شیعیان حضرت حجۃ بن الحسن العسکری (روحی و ارواح العالمین له الفداء) است .

اوست که امروز مردانه بر بساط خلقت تکیه کرده ، و مرجع واقعی و فریاد رس حقیقی برای هر بیچاره و گرفتار و مستمندی در هر شرطی از شرائط و در هر زمان و مکانی است .

اوست که گوئی با یکدست بپایگاه عرش خداوندی چنگ زده ، و با دگر دست خویش گردونه حیات عالمیان را اداره میکند .

اوست که بمجرد یکه مظلوم و گرفتار و در مانده ای بوی استغاثه کرده ، و پناه برد ، و دست کمک و طلب بدامنش دراز نماید ، به مصدق یک فریاد رس واقعی ، برای درمان دگان و

گرفتاران، و بیچارگان ملان و دستگیر و پشتیبان ویار و یاور و مددکار اوست. و با توجه خاصی که باو میکند گره از کارش برگشوده و هرادش برآورده.

«این بود خلاصه و فشرده نشريه قبل ...»

حال اگر سؤال شود، چگونه میتوان از امامی که (بنابجهات و مصالحی) فعلاً از نظرها غائب است بهرهمند و کامیاب گردید ۹۹۹

با توجه به عبارات مختلفی که در روایات از وجود حضرتش بخورشید عالمتاب شده پاسخ آن بخوبی روشن میشود.

اکنون مختصری در پیرامون خورشید و فعالیت آن چشمۀ فروزان توضیح داده، تا بر همگان ثابت شود که تمام عوالم وجود از آن نیز تابان و آن امام بحق که خلیفه پروردگاری بروی بساط خلق است کسب نیرو و انرژی میکند و بس ...

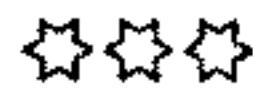

سر بارادت بنه، در قدم رهروی
کز سخن دلکشش حل شودت مشکلات

خورشید

این گوی طلائی رنگ درخشندگ که هر روز با شکوه
و جلال و عظمت خاصی سر از هشترق زمین برآورده و بانور
زین خویش تاریکیها را بر طرف و بیدریغ بتمام موجودات
حیات و نیروهی بخشد. و همراه با طلوعش هزاران فعالیت و
جنب وجوش در موجودات از سرگرفته میشود!

موجودات زنده از خواب ناز بیدار شده، حیوانات
بجستجوی آذوقه و نامین مایحتاج زندگی خویش پرداخته،
نباتات برگهای خود را باز و در معرض تابش انوار رایگان
خورشید قرار میدهند و ...

آری این کوه آتشین که در قلب منظومه شمسی قرار
گرفته، دارای هزاران آنار و حرکات و فعالیتها در محیط
خود و اطراف زمین است، و در رهگذر خویش هر چیزی
را بقدر استعداد و قابلیت خود بهره مند میسازد. او که امروز
در نظر ما حجمش از جرم ماه کمی بیشتر جلوه گری میکند،

بنا بگفته دانشمندان قطرش در حدود یک همیون و شصت هزار کیلومتر یعنی یک همیون و سیصد هزار هر تبه از زمین (یعنی کره مسکونی ما که در حدود پنجاه برابر کرمه، میباشد) بزرگتر است.

فاصله او از زمین ۱۵۰ ملیون کیلومتر یعنی : چهار برابر فاصله ماه از زمین است . درجه حرارت در سطح آن ۶۰۰ شش هزار درجه و در مرکز از یک همیون تجاوز میکند !! و در مرکز این مخزن بی انتهاء گرما و نور صد هزار میلیارد میلیارد اتم (ییدرزن) مرتبأ تجزیه و موجب ایجاد انواعی گاز (هليوم)، و تولیدی انرژی می شود.

نور او با سرعت ۳۰۰۰۰۰ سیصد هزار ، کیلومتر در ثانیه در مدت (بیست دقیقه واندی) که در راه است بما هیرسد و ب تمام موجودات حیات و نیرو میبخشد.

با چنین قدرت و نیرو سالیان درازی است که با هر پروردگار جهانیان بدین وضع درآمده، و تا کنون کوچکترین بی نظمی یا اختلالی در حرکات او دیده نشده، و هیچگاه رو بخاموشی نرفته و تا زمانی که مشیت خداوندی بر آن تعلق گرفته باشد . همچون سایر موجودات بر همین رویه و عنوان

در گردش و نورافشانی است.

این نکته مسلم است که خورشید منشاء تمام انرژی‌های زمین «مقدار انرژی دریافتی زمین دریک ثانیه از خورشید معادل احتراق ۳ میلیون تن بنزین است» و هایه تمام فعالیتهای حیاتی آن و بدون اشعه او زندگی در سطح زمین برای همه غیر مقدور است و اگر زمانی واقعاً بکلی زمین از نور خورشید محروم گردد، تاریکی محض و سرما و مرگ مطلق برسراسر منطقه منظومه شمسی سایه افکنده، و تمام نباتات و حیوانات وجودات از بین خواهند رفت.

لذا وقتی هر پدیده و نمودی که بر روی زمین اتفاق میافتد، سلسله علل آنرا دنبال میکنیم سرانجام با انرژی تشعشعی آفتاب برخیخوریم، و می‌بینیم که از آنجا سرچشمہ گرفته او منشاء و محرک اصلی کلیه حوادث است.

پس بخوبی میتوانیم ادعای کنیم که اصل و دریشه تمام منابع انرژی که بوسیله جهان متعدد کشف و بهره برداری شده اعم از آنکه ذخیره و مکتوم و یا آنچه را که مشهود و در فعلیت است، از خورشید است و درخشش نورش منبع نیروی لازم برای رشد و نمو گیاه و حیوان است. و آنچه‌ها

بعنوان انرژی از او استفاده می‌کنیم از چوب یا ذغال و... تانفت و گاز که بـشـکـل قـرـکـیـبـات (کـرـبـونـی) در جـنـگـلـهـای اـهـرـوـزـ یـادـورـهـ هـایـ کـهـنـ زـمـینـ شـنـاسـیـ ذـخـیرـهـ شـدـهـ بدـسـتـ مـیـآـیدـ نـتـیـجـهـ تـشـعـشـعـاتـ آـنـ نـیـّرـ فـرـوزـنـدـهـ استـ.

همین تابش خورشید است آب را «که صورت دیگری از انرژی حرارتی خورشید است» از سطح اقیانوسها و دریاها بصورت بخار بارتفاعات هوا میبرد، و دوباره آنرا بصورت برف و باران فرو میریزد، و با اختلاف تابشی که بر سطح زمین دارد. هوای گرم را بحرکت در آورده تولید باد میکند.

بادها از نسیم فرح انگیز تا طوفانهای هلاکت بار، ابرها، بارانها، برفها، تکرگهای و... حتی روئیدن گیاهان و نشوونمای حیوانات و بالاخره زندگی انسان با فعالیتهای غریزی تا عملیات صنعتی و تولید انرژی در اثر تابش نور و حرارت آفتاب است که این انرژی‌گاهی مبدل بپرگ، گل، میوه و یا بصورت پوست، گوشت، استیخوان و یا بشکل رک، پی و بطور خلاصه قوای عضلاتی و اعضائی میگردد پس در حقیقت

همه و همه صورتی از صورتهای انرژی حرارتی است و از طفیل اشعه زرین تابش نور و حرارت خورشید جهان افروز است.

اکنون بخوبی ثابت شد که تمام قوای عضلاتی انسان و سایر موجودات جز انرژی تبدیل یافته خورشید چیزی نیست. و سرچشمہ تمام انرژیها که در اختیار داریم همان تشعشعات خورشید است. و اگر این چشمہ فروزنده پر تو افشاری نمیکرد و این همه انرژی و نیرو از خود بیرون نمیداد محققاً بر سطح زمین ما نه حیاتی دیده هیشد !!! و نه حرکتی بوجود میآمد !!! بلکه همه چیز جامد و مرده بود !!! . تا چه رسید با آنکه بتواند موجودی بر روی آن زندگانی کند. !!!

واما اکنون که بشر در اثر پیشرفت روز افزون علم دیگر کم کم از انرژی خورشید استفاده نمیکند ، و منابع انرژی در این زمان از کارخانه‌های اتمی یعنی : از انرژی هسته اتم استفاده و تأمین می‌شود . در اثبات مطلب ما خللی وارد نمیآورد. زیرا خواه آن منبع انرژی و نیرو در هسته اتم یا در خورشید فرض شود . کوچکترین فرقی نمیکند.

همانطور که خورشید یا هسته‌ای اتم منبع انرژی
جهان ماست . وجود امام (عليه السلام) نیز بعینه همان
منبع انرژی برای تمام عوالم وجود است . ولی با این فرق که !!!
میان ماه من تا ماه گردون
تفاوت از زمین تا آسمان است !!!

آری

خورشید خاوری کند از رشك جامه چالك
گر ماه مهر پرورد ما جلوه گر شود

کما اینکه تا اشعه تابناک آن منبع انرژی و نیرو تابش
نکند ، نه برف است و نه باران ، نه باد است و نه طوفان ،
نه نغال سنگ است و نه نفت و گاز و نه .. نه .. نه ..
پس تا امام (عليه السلام) هم نباشد، هیچگو نه فعالیتی
در عوالم وجود انجام نمی‌گیرد و اجراء و انجام تمام امور
حتی در خشش و تولید نور و حرارت از خورشید هم ، بستگی
بلطف و مرحمت و توجه خاص آن مظہر اسماء و صفات الہی
دارد و بس .

مشعل خور که فروزان شده بر صحن سپهر
پرتوی از مه رخساره جانانه اوست

کله‌های ابر

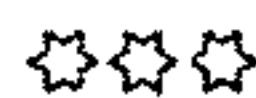
اگر زمانی قرص خورشید بزیر ابر پنهان شود، تنها درخشش و نورش بهترین گواه بر وجود اوست و هیچ‌گاه‌ای ابرهای ظلمانی و هوای مه آلوده‌مانع از درخشندگی واستفاده موجودات از نور و حرارت او نمی‌شود.

حال حجه و امام نیز همین‌طورند خواه ظاهر و خواه غائب باشند، ولی همچنان مسلط بر تمام عوالم نظام تکوین و تشریع بوده و نفع آن بزرگواران بعموم موجودات خواهد رسید.

ناگفته‌پیداست وقتی خورشید بی‌فروغ گردد، و در پشت ابرهای بلغزد، فهرآ درختان رو بزردی، گلها می‌حو، همچون زمان وزیدن بادها پائیزی آن شور حرکت را از دست داده، و آن نشاط و حرارت بافسردگی و پژهردگی هبدهل می‌گردد. بدیهی است نفع امام و حجه هم در موقع ظهور بیشتر از زمان غیبت بموجودات میرسد. نهاینکه در زمان غیبت

اصلًاً فعالیت نداشته باشند.

اکنون بدو روایت که در همین زمینه از پیغمبر اکرم (ص) و امام ششم حضرت صاق (علیه السلام) سؤال شده توجه فرمائید.

۱ - جابر بن عبد ... انصاری که از بزرگان صحابه است از حضرت رسول (صلی الله علیه وآلہ وسلم) پرسید آیا شیعه از وجود قائم (علیه السلام) در زمان غیبتش بهره‌مند می‌گردد
یا نه ۹۹

حضرت (ص) در جوابش فرمودند، آری (و در مقام تأکید آن قسم یاد کردند که) بحق آن خداوند یکه هرا پیغمبری مبعوث گردانید. آنها از وجود او منتفع می‌شوند و از انوار ولایتش در طول غیبت کسب نور می‌کنند هم چنان‌که از نور آفتاب در پشت ابرها بهره‌مند می‌گردند. (کمال الدین)

۲ - سلیمان اعمش که از شخصیت‌های نامی شیعه است از امام ششم حضرت صادق (علیه السلام) روایت کرد، که حضرت فرمودند از روزی که خداوند آدم (ابوالبشر) را آفرید، زمین از حجت ظاهر و مشهود و یا غائب و مستور خداوندی خالی نمانده و نیز هم چنان خالی نمی‌ماند. تا قیامت برپا شود.

واگر جزاین بود خداوند پرستش نمیشد.

سلیمان اعمش گفت بحضرت صادق (علیه السلام) عرضکردم فکیف ینتفع الناس بالحجۃ الغائب المستور؟؟؟
فقال . کما ینتفعون بالشمس اذا ، سترها السحاب .
یعنی (یا بن رسول...) چگونه مردم میتوانند از حجت و امام غائب (ع) انتفاع برند؟ حضرت (در پاسخش) فرمودند .
همانطورکه از آفتابی که ابر آنرا میپوشاند بهره هند و منتفع میشوند ، همچنین از امام (ع) نیز در زمان غیبتش کامیاب میکردند . (اما لی صدق).

طبعی است : همانطورکه این خورشید جهان افروز تنها در انحصار نورافشانی براین اطاق کوچک زمین ها مسلمان نبوده و نیست .

همینطور امام زمان (سلام ... علیه) نیز تنها امام بر ما نبوده و بر تمام عوالم وجود خلیفه ولی و صاحب الامر واولی بتصرف است و بس . سلام ا... علیه و علی آباء الطاهرين .
« بقیه انشاء ... در نشریات بعد »

از ابتداء جزوه تا اینجا هندرجات نشریه دوم بود.

درج و مایه نشریه اول را در آن درج کردیم متذکر شدیم برای آنکه در اثبات مطلب تنها با استدلال اکتفا نشده و خواننده عزیز و ارجمند ما کاملاً متوجه شود که تنها راه حل و اصلاح مشکلات و معضلات و بطور کلی رفع تمام گرفتاریها و کره‌های ناگشودنی در زندگانی فرد و اجتماع که گاهگاهی صورت بغيرنج ولاينحلی بخود گرفته و هيگيرد ، منحصر بتوسل و استغاثه بدر بار آن حضرات معصومین (عليهم السلام) ، و شفيع و واسطه قراردادن آن ذوات مقدس در دربار حضرت احديت است و بس ، و وعده گردیم که در پایان هر جزو بذکر معجزه‌ای از ایشان پردازیم تا هر خواننده‌ای را برق آسا بیاد آن ذوات مقدس افکنده شاید کامیاب و بهره‌مند گردد !!!

وئیز متذکر شدیم قبل از شروع ، بچند نکته اساسی که منحصراً اشاره بپاره‌ای از هباحث مهمه امامت و معتقدات هدھبی شیعه است اشاره نموده ، تا جای هیچگونه تردید و اشکالی باقی نماند .

در جزوه اول منحصراً در باره، توحید، اسباب و علل،
دعا و طلب، واسطه و وسیله، (ائمه در دربار حضرت احادیث)
محرم اسرار، شیعه و ائمه.

شمهای بیان شد، اینک بقسمتی دیگر از آن پرداخته
و در باره مسائلی چند با اختصار توضیحاتی بیان و با ذکر
معجزهای جزو را بپایان هیرسانیم

۱- هدف برای هر چیز

پس از اعتراف بوجود آفرینندهای که در نهایت علم،
قدرت، حکمت، دانائی، توانائی، ... است. ناگزیر اعتراف
کرده‌ایم که این جهان با عظمت با تمام نموده‌های بہت انگیز
خود در اثر اتفاق و تصادف بوجود نیامده
بنا بر این با تصدیق بعلم، حکمت، قدرت، و سایر
صفات ثبوته او جای هیچ‌گونه تردید و شک در بین نیست
که خداوندی که دارای چنین مشخصاتی است هیچ چیز (از
پست‌ترین تا عالیترین اشیاء بر حسب ادراک ما) را بیهوده نیافریده،
و این دستگاه شکفت انگیز نمیتواند بدون مقصد و هدف
عالی بوده باشد.

بلکه مسئله بی‌هدف بودن جهان‌هستی امری است علاوه

برآنکه با ساحت قدس ربوی سازش ندارد اصولاً هنافات کلی خواهد داشت.

پس مسلماً این جهان خلقت بدنبال هدف و مقصد معلوم و معینی (ولو برمای مجهول باشد و هست). در گردش و حرکتند

۲- دین

علاوه بر ارتباط تکوینی و فطری بین بندگان با خالق خود (در جلد اول توحید، خداشناسی یا یکتاپرستی مفصل در این باره بحث نموده‌ایم) که احتیاج همه بدرگاه بی‌نیاز خالق متعال است، ارتباط اختیاری نیز لازم است. و از این ارتباط اختیاری بین بشر و خالق خود تعبیر بدلین می‌شود.

بنابراین از راه لطف برخداوند متعال لازم است برای برقراری این ارتباط و ترقیات معنوی و ظاهری اختیاری انسانی حجتی را مبعوث نماید که در هر عصر و زمانی فعالیت داشته و بتواند در تمام شئون هادی و معنوی ایفاء وظیفه نماید.

مظہر حدوث این ارتباط اختیاری را بنی و رسول، و مبقی آنرا وصی و خلیفه نامند.

۳- امتیاز انسان

تمایزی که انسان از سایر موجودات دارد، مجهز بودن او بدستگاه مغزی حیرت انگیز است که بواسطه آن با پیشرفت علوم و تکامل قوای دماغی و عقلانی توانسته از طرفی در دل اتم دست انداخته و بر نیروی شکرف آن مسلط.

واز طرف دیگر سرگرم تسبیح فضا و کرات آسمانی شود و از همین نظر سیستم ساختمان ظاهری و باطنی است که همچون گوهری تابان در چهره زیبای جهان درخشیده و اورا گل سر سبد عالم آفرینش و اکمل و اعظم و اشرف مخلوقات می‌نامند.

بار دیگر از هلاک پران شوم

آنچه در وهم تو ناید، آن شوم

بواسطه وجود این دستگاه خداوند متعال قدرت تفکر، تصمیم، اختیار و .. را با عنایت فرموده. و تنها اوست که از میان تمام حیوانات از این نعمت عظیم بهره‌مند، و از سرشارترین نیروها و استعدادها برخوردار و بداشتن کمالات اختیاری ممتاز است اوست که با یک جهش چنان بال و پر می‌کشاید که جبراً ائیلها در او جش بمانند و فرشتگان در

فرازش از حرکت بازمانده و بنا توانی و عجز خویش از پرواز با اواعتراف، آهنگ (لودنوت انمله لاحترقت) آنها در فضا طینانداز شود ، آری : مسلمانًا غرض از آفرینش او همین ترقیات اختیاری است .

رسد آدمی بجایی که بجز خدا نبیند
بنگر که تا چه حد است مقام آدمیت

۳- حجه و عالم

طبیعی است : بالفطره و تکویناً هر ناقصی در جهت استكمال خود بدنبال کاملی حرکت میکند. و چون مبدع متعال خود کامل مطلق است، واز شئون کامل مطلق استکمال غیر و نفوس مستعده است.

حال برای کنترل و جلوگیری از انحراف و هدر رفتن ذخائر روحی و جسمی شریفترین موجودات زمینی که از سرشارترین استعدادها بهره‌مند است باید ترقیبی داده شود، تا بتواند هر احل عالی کمال را طی کرده و سرانجام بسعادت و کامیابی و غرض اصلی از آفرینش خود برسد.

این جهت را خداوند در بشر با فرستادن انبیاء و رسول تحقق بخشیده . تا بتربیت و هدایت در تمام شئون مادی و

معنوی او همت‌گمارند.

پس بر خداوندی که محیط بر واقعیات میباشد واجب است حجتی از افراد بشری بر خلایق مبعوث و بگمارد که بتواند مکمل جهات نوعیه و شخصیه و معاد و معاش مردم باشد بنابراین نسبت حجه بعالمند نسبت روح بجسد است همانگونه که روح ابدیست و بدون او بقائی برای جسد نیست، تصرفات حجه نیز ابدی است و اگر حجه نباشد نظام عالم تشریع از بین هیروند.

۶- فصل

انبیاء و اوصیاء آنها که از بر جسته‌ترین مردمند و یکی پس از دیگری در افق هدایت ظاهر میشوند چون برای رهبری و ترقی بشریت به مدارج عالیه انتخاب شده‌اند با وجود قدرتی که در نهاد وجود آنها (چون دیگران) نهاده شده باید از اقدام بهر معصیت و گناهی منزه و مبری و از هر آسودگی و خطای مصون و محفوظ باشند و این معنارا خداوند بواسطه دستگاه‌گیرنده مخصوصی که در باطن آنها قرار و تائید آنها بروح القدس که عبارت از (احاطه کلیه واقعیه بور تمام اشیاء و عوالم وجود) است با آنها عنایت و ارزانی بخشیده.

و بواسطه همین نیرو است که ایشان تمام اشیاء و جهان
هستی را همان نحوه که هستند دیده و می بینند .
وبهین سبب سلطه و تصرف خاصی بر تمام عوالم وجود
دارند .

بنابراین بر انجام هرگونه امری قادر ، و با اختصار
توجهی هر دشواری را آسان ، هر کرهای را گشوده ، هر معنلهای
را حل می نمایند .

۹- فرمان آنا

حججه که حدوثاً آنرا رسول و نبی و بقاء او را خلیفه و
وصی هی نامیم چون معصومند یعنی از هر آلودگی بگناه
(خواه صغیره یا کبیره) که باشد ولو از جنبه حب و بعض
(خوش آمدن و تحت تاثیر شهوت و غضب قرار گرفتن) هنزو
میری هستند ، زیرا مجهز بدستگاه گیرنده مخصوصی که
امواج وحی را از آن کانون حقیقت گرفته و بمردم ابلاغ میکنند
میباشند تمام اشیاء را همان نحوه که در واقع قرار دارند
دیده ، و از حال آن واقعاً مطلع و آگاهند در چنین شرائط
و با چنین خصوصیات که حتی سهو و غفلت و خطأ و

فراموشی در آنها راه ندارد و مسلمان هیچ عاقلی راضی نمی شود
قبول کند که ایشان کلمه‌ای غیر از آنچه خداوند میخواهد و
اراده کرده بزرگان جاری کرده و بگویند و حال آنکه خداوند
تصریح میفرماید . « و ما ینطق عن الهوی ، ان هو وحی
یو حی یعنی : او بیهوده سخنی نگفته و آنچه میگوید وحی
ایست از جانب ما ، پس اطاعت امر ایشان اطاعت امر خداوند
و معصیت و نافرمانی از اوامر ایشان سر پیچی از دستورات و
فرامین حضرت احادیث است و بس « پس خورد و شکسته باد
دهانی که نسبت فاروا باو داده ، یا در محضرش باو توهین و
جسارت نموده »

۷= شیعه و آئمه

در جزوی اول گذشت اگرها (شیعیان) متوسل و متشبث
با ولیاء خدا و حضرات آئمه معصومین (عليهم السلام) میشویم ،
و دست استغاثه و طلب بدایمن ایشان دراز کرده ، و با آنها پناه
میبریم ، نه از این جهت است که از خداوند متعال کدهمه چیز
از اوست منصرف ، و او را از اداره امور منعزل ، و آئمه را
علت العلل برای کارهای دنیا نماییم .

بلکه تمام امور را درکف با کفایت ذات حضرت احادیث

دانسته و جز او فعال مایشائی نمی‌شناسیم و حقیقتاً و واقعاً
او را هوثر و همراء در هر چیز و در هر جا و هرگونه شرطی از
شرط میدانیم، و هرگونه جنبش و حرکتی ولو هر قدر کوچک
باشد خواه در یک اتم یا کوچکتر از آن یا در هر شیی دیگر
که فرض شود، در جهان خلقت رخ دهد. هنوط باذن وارد
و هشیت و مصلحت خداوند متعال است و بس، و بر همین تقدیر
است که کارها (از ثری تا ثریا) همیشه بر وفق مراد انجام شده
و هر چیز در مسیر معین مشخص خود بدنبال هدفی معلوم و در
حرکت و گردش است.

پس تمسک و توسل ما با آنها از این بابت است که حججه
را بطور کلی انتخاب شده از جانب حضرت احادیث دانسته و
باطن آنها را مجهز بدستگاه گیرنده مخصوصی میدانیم که
امواج وحی و سایر تصرفات از آن کانون حقیقت گرفته و بمردم
ابلاغ هیشده.

و چون این جهان خلقت را خداوند بنا به قدرت
کامله خود، دار اسباب و عمل قرارداده و ما که غرق در منجلاب
معاصی و شهوت و رذائل اخلاقی و... قرار گرفته ایم و سیله ای

آبرومندتر ، محبوب‌تر ، مقرب‌تر ، مهر با اتر از حضرت ختمی
 مرتبت که خطاب (لولاک لما خلقت الافلاک) درباره او
 صادر ، و نسبت بوصی او حضرت امیر علی بن ابی طالب
 (علیهم السلام و فرزندان او) که چون پیغمبر او را بخلافت و
 جانشینی خود (در صحرای غدیر خم) منصب نمود خداوند
 بوسیله پیک مخصوص خویش جبرائیل امین آیه‌ای نازل و
 آنروز رضا یتمندی خود را از زحمات پیغمبر و اسلام اعلام
 نمود ، سراغ نداریم ، پس ما شیعیان بهتر از این چهارده
 معصوم پاک که بتوانند در دنیا و آخرت فعالیت داشته و از
 شاعع تصرفاتشان هر کس از هر دسته و گروه و طایفه و کیش
 و مذهبی حتی کفار و هشترکین بهره‌مند و کامیاب گردند !!!
 نیافتها یسم و بمصدق آیده شریفه (وابتغوا اليه الوسیله)
 لذا دست توسل ، قمسک ، تسبیث ، بذیل عنایات آنها زده و
 آنها را واسطه و شفیع (و پارتی) خود در دربار حضرت
 رب العزه قرار میدهیم «زهی سعادت و نیکبختی و موفقیت» .
تا کور شود هر آنکه نتواند دید !!!

اکنون ای خواننده عزیز و گرامی ، روی سخن باشماست
 اگر جزوی قبل را مطالعه کرده ، و یا از ابتداء تا انتهای همین

جزوه را بدقت از نظر گذرا نده، و با دیده انصاف بنگری و
بندای وجودان و حکم عقل گوش فراده‌ی، بی‌شک اعتراف
کرده و قبول می‌کنی که حتما وجود امام و حجتی از جانب
پروردگار بر روی بساط خلقت لازم است، و ممکن نیست آنی
امام و حجتی برای افاضه فیض نسبت بخالائق معلوم و معین
نشده باشد.

آری امروز مطابق با شواهد و مدارک زنده و فراوان
این لباس بعد از آباء گرامش منحصراً بر قامت زیبای
ولی الله الاعظم، قطب عالم امکان، قلب جهان هستی،
جانشین حضرت پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) یا زدهمین
فرزند حضرت علی بن ابی طالب و نهمین فرزند حضرت امام
حسین و فرزند بالا فصل امام حسن عسکری ودوازدهمین امام
شیعیان حضرت حجه بن الحسن العسكري (علیهم السلام)
پوشیده شده است و بس.

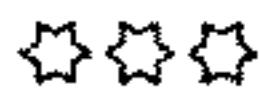
اوست که بواسطه امتیازی که نسبت بمقام قرب حضرت
احدیت دارد اشرف و بالاتر از تمامی موجودات و بواسطه
فیض، رابط بین خالق و مخلوق، خلیفه پروردگار بر روی

بساط خلقت، و عوالم وجود است و بس.
خداوند است که با وهمه چیز را تفویض نموده، و بواسطه
قدرت سلطنت و تصرفی که بر تماهی عوالم وجود با داده، حقیقتاً
و واقعاً برق آسا هیتواند هرگونه مشکله و معضله‌ای را بر طرف
هر کره ناگشودنی ولاینحلی را حل و اصلاح، هرگونه درد
بیدرمانی را شفا، و هر هر رض صعب العلاجی را که گاهگاهی
اطباء بعد از مدت‌ها معالجه و مداوا مایوسانه باان مینگردند

شفا پنهان شد

نتیجه: آنکه اگر خویشتن را گرفتار، هبتلا، در همانده
و ... دیده و می‌بینی امروزه راه علاج و چاره منحصر باستغاثه
و التیحاء و توسل بذیل عنایات خاص آن حضرت است و بس.
کس در این درگه نیامد بازگردد نا امید
گر کذا کا هل بود، تقصیر صاحب خانه چیست؟
«انشاء الله در جزویات بعد در این باره صحبت خواهیم نمود»

اینک برای آنکه توجه شما را نسبت به فعالیت و قدرت
تصرف و آگاهی آن کارداد آستان با عظمت حضرت احادیث

که بر پیکر جهان هستی همچو جان حکم فرمائی کرده و در هر لحظه فیض را از مبدع فیاض گرفته و به مکان میرساند متوجه ، و ثابت نمائیم که ممکن نیست کمتر از آنی هیچ چیز از نظرش مخفی ، بلکه همه چیز در تزدش واضح و آشکار است ، و بر تمام اطوار و حرکات عوالم وجود نظارت کلی داشته و خواهد داشت ، بدرج این واقعه که از جهاتی دلالت بر صدق مدعای ما دارد اکتفا می شود .

«ماجرای عجیب قاسم بن علاء»

شیخ الطائفه (شیخ طوسی) در کتاب (غیبت) نقل میکند که محمد بن احمد صفوانی گفت : قاسم بن علاء را دیدم که یکصد و هفده (۱۱۷) سال داشت در سن هشتاد (۸۰) سالگی که چشمهاش سالم بود، بشرف ملاقات امام دهم حضرت امام علی النقی (علیه السلام) و امام یازدهم حضرت امام حسن عسکری (علیه السلام) رسیده ، و پس از هشتاد (۸۰) سالگی نابینا گردید . (و از عجائب آنکه) (۷) هفت روز قبل از وفاتش دوباره بینا شد!!!

هر سرو قدمی را نرسد دعوی بالا
با دلبرها سلمه ... تعالی

جریان اهر از اینقرار بود که من در شهر (ران) آذر با پیمان
نژد وی اقامه داشتم، هرتب توقعاتی از جانب امام زمان
(علیه السلام) بدست محمد بن عثمان و بعد از او بواسطه حسین
بن روح (قدس... روحهم) بوی هیرسید. ولی بعد از آن
قریب دوماه توقعی فرسید! و از این جهت خیلی ناراحت شد.
روزی در اثناء اینکه با او غذا میخوردیم در بان
خوشحال وارد شد و گفت: پیک و قاصدی از جانب عراق آمده!
قاسم بن علاء (گوئی جبرئیل امین بر او نازل میشود چنان)
هر ورگردیده روی خود بجانب قبله نمود و بسجده افتاد،
و شکر خدای را بجا آورد.

از دوست قاصدی که پیام آورد بدوسیت
انصاف میدهم که کم از جبرئیل نیست
در این وقت پیر مردی کوتاه قد با علامت قاصدی در
حالیکه جامه دوخته‌ای بتن و کفشه مخصوص سفر بیا، و
خرجینی بدوش داشت وارد شد.

قاسم از جا بر خاست و با او روابوسی نموده و خرجین را
از دوشش برداشت، طشت و آب طلبید تا گرد و غبار راه را

از سر و روی او شسته، و در پهلوی خود نشانید. سپس بخوردن غذا مشغول، و بعد از صرف غذا دستها را شستیم. در این موقع پیر مرد (قادص) از جا بلند و نامه‌ای که از نیم ورق بزرگتر بود بیرون آورده بقاسم داد.

از دست قاصدی که کتابت بمن رسید
بر پای قاصد افتم و بر سر نهم کتب
قاسم نامه را گرفته و آنرا بوسیله و بکاتب خود
(ابی سلمه) داد.

چون (ابی سلمه) نامه سر بهر را گرفت و خواند.
فاسم احساس مطلب حزن‌آوری از آن نمود!!! لذا پرسید:
انشاء... که خیر است! در پاسخش گفت خیر است!!!
قاسم پرسید: آیا راجع بمن دستوری آمده؟؟؟!
(ابی سلمه) گفت اگر خوش نمیداری نگویم!!! گفت مگر چیست. گفت خبر هرگ تواست!!! که نوشته چهل روز دیگر خواهی مرد. و ۷ قطعه پارچه برای کفن تو آورده‌اند!!!
گفت: آیا من با دین سالم از دنیا می‌روم؟ گفت: آری،
چون بمیری دینت سالم است.

قاسم با روئی گشاده در حالتیکه می خندهید گفت :
بعد از این عمر طولانی دیگر آرزوئی ندارم .

مجدداً مرد قاصل ، برجاست و سه طاقه پارچه و لباس
یمنی سرخ رنگ و عمامهای و دو دست لباس و دستمالی
بیرون آورد و بقاسم داد . قاسم نیز از قبل پیراهنی نزد او بود
که حضرت امام رضا (علیه السلام) بوی خلعت داده بود .

قاسم دوستی داشت بنام عبد الرحمن بن محمد سنیزی :
که هتأسفانه با اهلیت عصمت سخت دشمن بود ، ولی در اثر
ارتباط امور دنیوی با قاسم دوستی محکمی داشت در آن موقع
عبدالرحمن برای صلح دادن ابو جعفر بن حمدون همدانی ، و
پسر قاسم که داماد وی بود بخانه قاسم آمد .

هر آن عاقل که با هجنون نشیند

نگوید جز حدیث روی لیلی

قاسم بدروز نفر پیر هرد شیعه بنامهای (ابو حامد عمران
و علی بن جحدر) که دائما در نزد او بودند گفت : این نامه
را برای عبد الرحمن بن محمد بخوانید ، زیرا دوست دارم

که او را هدایت کنم ، و امید دارم خداوند با خواندن این نامه بر او هنگامی کذارده و او را به مذهب حق راهنمائی نماید.

آندو پیر مرد گفتند : از این فکر در گذر، زیرا مضمون این نامه را (مردم عوام) جماعت شیعه نمیتوانند تحمل کنند تا چه رسید به (عبدالرحمن بن محمد) که ... مذهب است.

قاسم گفت: من میدانم، سری را فاش میکنم که نمی باید آنرا اظهار بدارم ولی بمالحظه دوستی که با (عبدالرحمن بن محمد) داشته و میلی که بر اهنگی او بوسیله این موضوع دارم میخواهم نامه را برای او بخوانم .

آنروز گذشت. چون روز پنجشنبه سیزدهم ماه ربیع فرا رسید، عبدالرحمن بن محمد بنزد قاسم آمد و بوی سلام کرد، قاسم بعد از جواب سلام و تعارفات معمولی، نامه را بیرون آورد و گفت: این نامه را بخوان !!! و درباره آن بیان ندیش .

عبدالرحمن، نامه را خواند. چون با آنجا رسید که خبر مرگ قاسم را داده بود! نامه را با کمال عصباً نیت پر کرد !!! و رو بقاسم نموده گفت: ای ابو محمد! از این عقیده

که داری بخدا پناه ببر . زیرا تو مردی هستی که از لحاظ
دیانت بر دیگران برتری داری و عقلت را از دست نداده‌ای.

خداآوند در قرآن مجید می‌فرماید :

وَمَا تَذَرَّى نَفْسٌ مَا ذَاتَكُبْ غَدًّا ، وَمَا تَنْدِرَى نَفْسٌ
بِالْأَرْضِ تَهْوَتْ (سوره لقمان آیه ۳۴)

یعنی : هیچ کس نمیداند فردا چه خواهد کرد، و هیچ
فردی نمیداند در کدام زمین خواهد مرد .

و نیز می‌فرماید : «عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظَهِّرُ عَلَى غَيْبِهِ
إِحْدَى» (سوره جن آیه ۲۶)

یعنی : خداوند داننده غیب است (و بس) و هیچ کس
را بر غیب خود مطلع نمی‌گردد.

قاسم خندید و گفت : بقیه آیه را بخوان که خداوند
می‌فرماید : «الامن ارتضی من رسول» یعنی : مگر
فرستاده‌ای که مورد رضایت خدا باشد . و اکنون مولای من
یعنی : حضرت حجۃ بن الحسن العسكري مورد رضایت
خدا است . پس مسلمان بادن خداوند بر خزانه غیبت او عالم است .

سپس قاسم بوی گفت : میدانستم که چنین کلامی خواهی

گفت . ولی تاریخ امروز را نگاهدارد . اگر من بعد از آن
تاریخ که در این نامه است زنده ماندم !!! بدان که اعتقاد
هن چیزی صحیح نبوده !!! و اگر وفات یافتم در باره معتقدات
خود تجدید نظر نما !!! و این بزرگترین حجت بر تو خواهد بود .
عبدالرحمن تاریخ روز هقرر در نامه را یادداشت کرده
از هم جدا شدند . چون (۷) هفت روز از تاریخ رسیدن نامه
گذشت در همان روز قاسم سخت بیمار شد و در میان بستر
در حالتی که تکیه بدیوار داده بود .

پسرش حسن بن قاسم که دائم الخمر و داماد ابو عبد الله
بن حمدون همدانی بود . در گوشه‌ای از خانه در حالتی که
عبا بصورت انداخته بود نشسته بود ! و ابو حامد نیز در گوشه
دیگر خانه بود . ابو جعفر بن جحدر ، ومن و گروهی از مردم
شهرهم که گریه میکردیم حضور داشتیم .

در این وقت قاسم تکیه بدو دست و پشت خود داد و شروع
بگفتن این کلمات کرد . «یا محمد یا علی یا حسن یا حسین
یا موالی کونوا شفعائی الی ... عز وجل » سه بار این
کلمات را تکرار نمود و ائمه را نام میبرد ، چون بار سوم با این جا

رسید که گفت (یا علی یاموسی) مژگانش بحرکت آمد .
همانگونه که کودکان لاله نعمانی را حرکت میدهند
حدقه چشم ورم کرد و او آستین خود را روی دیدگان خود
میکشید و آبی هاند آبگوشت از چشمهاش بیرون آمد .

آنگاه روی خود بجانب پسرش کرد و گفت : حسن
بیا !!! ابو حامد بیا !!! ابو علی بیا !!! ما همه نزد وی جمع
شدیم و نگاه بحدقه های او کردیم که هردو سالم است، ابو
حامد دست روی هر یک از ما هیگذارد و از وی هیپرسد !!!
آیا هرا هی بینی ؟ او جواب صحیح میگفت !!!

بالاخره خبر وی در شهر منتشر و مردم دسته دسته بدلیدن
او هی آمدند و او را هینگریدستند .

شکر لله ز شفا یافتنت شاد شدیم
تو شفا یافتی، ما، ز غم آزاد شدیم
قاضی شهر که (ابوسایب عقبه بن عبید... مسعودی)
و قاضی القضاة بغداد بود ، در حالی که انگشتتری که نگین
فیروزه دردست داشت، گفت: این چیست که دردست من است.
قاسم آنرا تشخیص داد و گفت، او بعداً آنرا بیرون آورد
و بقاسم نشان داد درحالیکه سه سطر بر آن منقوش بود .

قاسم آنرا گرفت ، ولی نتوانست بخواند.

مردم با حالت تعجب و حیرت از نزد او بیرون هیرنگند
و جریان را برای دیگران نقل میکردند.

وصل توام گر در نفس آخر است

از همه عمر آن نفس آرزوست

سپس قاسم متوجه پسرش حسن شد ، و گفت ای فرزند:
هر مقام و مرتبه‌ای که خداوند بتواده با شکر الهی قبول کن
حسن گفت : ای پدر قبول کردم . قاسم گفت : چطور قبول
میکنی ؟ !!!

حسن گفت : هر طور که توبمن فرمان دهی . قاسم گفت:
من از تو میخواهم که از میخواری دست برداری . او قبول
کرده گفت : ای پدر ، بحق آن کسی که تونام او را بردى سوگند
یاد میکنم که از خوردن شراب و سایر اعمال دیگری که از تو
مخفی است دست بر می دارم .

قاسم دست بسوی آسمان برداشت و سه بار گفت :
خداوندا فرما برداری خود را بحسن الهام کن ، و او را از
نافرمانی خویش دور گردان .

پس کاغذی خواست و با دست خود وصیت نوشت و

زهینهایی که متعلق بحضرت صاحب الامر در دست او بود، آنها را وقف برای آنحضرت نمود «رحمه ا... عليه» و در ضمن پرسش حسن چنین گفت: اگر شایستگی وکالت امام را پیدا کردی، مخارج زندگی خود را از نصف ملک هن که معروف به (فرجیده) است تامین نما و بقیه آن ملک امام زمان (سلام ا... عليه) است.

ولی اگر بوکالت نرسیدی، خیر خود را از راهی که مورد قبول حق باشد جستجو کن. حسن نیز وصیت پدر را بدین امر پذیرفت.

چون روز چهلم از تاریخ مقرر در نامه شد و فجر طالع گردید. قاسم وفات یافت در آن موقع عبدالرحمن با سروپای برهنه آمد و در حالی که فریاد میکرد میگفت: واسیداه: ای وای که آقا یم از دنیا رفت. این وضع از عبدالرحمن بر هردم خیلی گران آمده و آنرا بزرگ شمردند.

عبدالرحمن میگفت: ساكت باشید که من چیزی دیده و میدانم که شما از آن اطلاع ندارید.

عبدالرحمن از عقیده خود برگشت و بصراط مستقیم که
تشیع باشد مشرف ، و حب ال محمد (صلوات الله عليهم اجمعین)
را در دل خویش بذر نموده و بسیاری از املاک خود را اوقف
امام زمان (علیه السلام) نمود !!

قاسم را تشیع کرده و ابو علی بن جحدر قاسم را غسل
داد ، و ابو حامد بر او آب هیریخت و پیراهنی که از امام رضا
(علیه السلام) خلعت گرفته بود . و آن هفت قطعه پارچه که
از عراق آورده بودند نیز بر وی پوشاندند و او را در هشت
پارچه کفن نمودند .

(یا بن الحسن)

ناخن کس گره از کار دل ما نگشود
سرانگشت تو این عقده فقط بکشاید
بعد از هدئی کوتاه نامه‌ای که متن‌من تسلیت بحسن بود ،
از ناجیه مقدسه امام زمان (علیه السلام) صادر گشت ، و در آخر
آن باین عبارت دعا فرموده بودند : « خداوند فرمانبرداری خود
را بتو الهام فرماید و از نافرمانی خود باز دارد »
این همان دعائی بود که پدرش در باره او نموده بود .
و در آخر نامه حضرت مرقوم بود که : ما پدرت را برای تو
پیشوا و اعمال او را مثال و نمونه قرار دادیم :

ایدل بیار هژده که جانان همی رسد
وی دیده جای ساز که مهمان همیرسد
وی تن اگر چه کار تو ازغم بجان رسید
جان را فرست پیش که جانان همیرسد
ایام درد و محنث و شدت همی گذشت
هنگام روح و راحت و درمان همیرسد

اکنون تنها چیزی که مارا در مقابل این همه مفاسد، جنایتها
خیانتها، بی عقیقیها که غوغای هادیات بر پا کرده، و این
اضطراب، ناراحتی، پریشانی، سرگردانی، بی سامانی که
گریبان گیر تمام افراد بشر شده، هیتوازد امیدوار نگهداشته
و یک نوع آرامش و سکون خاطری در دلها ایجاد کرده و
سعادت و خوشبختی فرد و اجتماع را تضمین کند فقط و فقط
توجه باوست، و بس

اللهم انا نشکو اليك فقد نبینا صلواتك عليه
والله و غایبه امامتنا و كثرة عدونا و قلة عدتنا و شدة
الفتن بنا و ظاهر الزمان علينا

یعنی : بارالها : از دوری پیغمبرت (صلوات‌ا..‌علیه)

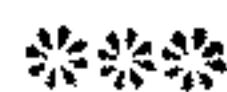
و غیبت امام‌ها (حضرت حجۃ بن الحسن العسكري علیہما السلام) و بسیاری دشمن و کمی عدد و هجوم فتنه و آشوبهای که بر ما رو آورده، و بر محیط زمان ما غلبه کرده بسوی تو شکایت می‌کنیم.

از مرحوم (کمپانی) قدس سره

آمد بهار وی گل رویت بهار نیست
باد صبا مباد چه پیغام یار نیست
بیروی گلعدار مخوانم بلله زار
بی گل نوای بلبل و شور هزار نیست
بی سروقد یار چه حاجت بجویبار
ما را سرشک دیده کم از جویبار نیست
بی چین زلف دوست نه هر حلقه‌ای نکوست
تاری ز طره اش به ختا و تtar نیست
بزمی که نیست، شاهد من شمع انجمون
گر گلشن بهشت بود سازگار نیست
گمنام دهر گردد و ویران شود به قهر
شهری که شاه عشق در او شهریار نیست

ای سرو معتدل که بمیزان عدل و داد
سروی باعتدال تو در روزگار نیست
ای نخل طور نور که در عرصه ظهور
جز شعله رخ تو نمایان زفار نیست
هصباح بزم انس ، بمشکوٰة قرب قدس
حقا که جز تجلی حسن نگار نیست
ای قبله عقول که اهل قبول را
جز کعبه تو ملتزم و مستجار نیست
امروز در قلمرو توحید سکه زن
غیر از تو ای شہنشه والا تبار نیست
در نشنه تجرد و اقليم کن فکان
جز عنصر لطیف تو فرمانگذار نیست
جز نام دلربای تو از شرق تا بغرب
زینت فزای دفتر لیل و نهار نیست
در صفحه صحیفه هستی به راستی
جز خط و خال حسن ترا اعتبار نیست
وندر هجیط دایره علم و معرفت
جز نقطه بسیط دهانت هدار نیست

با یکه تاز عزم تو زانو دوته کند
این تو سن سپهر که هیچش قرار نیست
ای صبح روشن از افق معدلت در آی
هارا زیاده طاقت این شام تار نیست
ما را ز قلزم فتن آخرالزمان
جز ساحل عنایت و لطفت کنار نیست
در کام دوستان تو ای خضر رهنما
آب حیات جزر لب خوشگوار نیست
ای طاق ابروی تو هرا قبله نماز
از یک اشاره که هشیر و هشار نیست
غیر از طواف کوی تو، ای کعبه مراد
هیچ آرزو در این دل امید وار نیست
غیر از حدیث عشق تو، ای لیلی قدم
محنون حسن روی ترا، کار و بار نیست
شور شراب لم یزلی در سر است و بس
جز مست باده ازلی هوشیار نیست

اللهم انا نرحب اليك في دولة كريمة تعز ببرها
الاسلام واهله وتذلل بها النفاق واهله ونجعلنا فيها
من الدعاة الى طاعتك والقادة الى سبيلك وترزقنا بها
كرامة الدنيا والآخرة

يعنى : بار پرو دگارا : اميد چنان دارييم که دولت
با کرامت و دوره پسند يده آن امام بحق ولی عصر صاحب
العصر والزمان را بظهور آوري، که اسلام و یاورانش را سربلند
نموده و عزت بخشی، و نفاق و پیروانش را ذلیل و خوار گردانی
و مارا در اثر اطاعت فرامین و دستورات آنها از پیشوایان
راه هدایت قرار داده و بدین سبب و بواسطه آن بزرگوار
عزت و کرامت دنیا و آخرت بما عطا نموده و از موهاب عالیه
ونفائس خزانه خودت برخوردار فرمائی .

حال چگونه ممکن است بیاد او، بفکر او، بعشق او
که باعث راحتی روح و روان است نباشیم
مرا اميد وصال تو زنده میدارد
و گرنه هر دم از هجر هست بیم هلاک
پایان